

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Πρώτη φορά σε μουσείο

«... Είναι η πρώτη φορά που πήγα σε τόσο μεγάλο μουσείο. Είχε ωραία παλιά πράγματα μέσα. Είχε κολιέ και βραχιόλια που φορούσαν οι αρχαίες κυρίες, είχε και όπλα και μάσκες που φορούσαν οι αρχαίοι πολεμιστές. Αγάλματα και τεράστια βάζα, που τα λένε αμφορείς.

Δύο πράγματα θα θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή από το μεγάλο μουσείο της Αθήνας. Το παιδί πάνω στο άλογο και τον Αριστόδικο. Δεν μπορώ να πω ποιο από τα δύο μου έκανε πιο μεγάλη εντύπωση.

Το παιδί πάνω στο άλογο νόμιζες ότι θα έδινε μια στο άλογο του κι αυτό θα σαλτάριζε μακριά απ' τα κάγκελα και τα μουσεία κι ότι ελεύθερο θα έτρεχε σ' όλη την Ελλάδα, θα ανέβαινε βουνά, θα κατέβαινε πεδιάδες, θα πηδάγε ποταμάκια, κι όλο θα έτρεχε χωρίς να σταματήσει ποτέ.

Νομίζω ότι το παιδί και το άλογο είναι οι πιο φυλακισμένοι άνθρωποι που έχω δει στη ζωή μου.

Κι ο πιο αδικημένος, ο Αριστόδικος.

Κανένας δεν τον κοιτάει, κανείς δεν του δίνει σημασία. Όλοι τον προσπερνάνε, για να σταθούν πέντε μέτρα πιο κει, στο άγαλμα του Δία ή του Προσεϊδώνα. Όλοι βλέπουν το τεράστιο άγαλμα και κανείς, μα κανείς, δε βλέπει τον Αριστόδικο. Ούτε κι εγώ ήξερα ότι τον έλεγαν έτσι. Μου έκανε όμως εντύπωση που το στήθος και το πρόσωπό του ήτανε όλο γρατζουνιές και χαρακιές. Διάβασα τότε το χαρτάκι που έλεγε ότι βρέθηκε πριν σαράντα χρόνια στα Μεσόγεια της Αττικής κι ότι οι χαρακιές στο στήθος και στο πρόσωπο είχανε γίνει από το αλέτρι του γεωργού.

Εδώ έχει λάθος το χαρτάκι. Έπρεπε να γράφει ... «των γεωργών». Γιατί στα 2.500 χρόνια που έμεινε θαμμένος ο Αριστόδικος, χιλιάδες γεωργοί θα όργωσαν εκείνο το ίδιο χωράφι. Και πάνω στο στήθος του Αριστόδικου θα φυτρώνανε χιλιάδες στάρια τόσα χρόνια. Κι ο Αριστόδικος έχασε την ομορφιά του από τις χαρακιές, αλλά ήτανε καλός κι άφηνε τα στάρια να φυτρώνουνε και να τρέφουνε τον κόσμο.

Γι' αυτό λέω ότι τον αδικήσαμε. Τον αδικήσαν αυτοί που τον βάλανε δίπλα σ' αυτόν τον υπέροχο Δία. Αλλά τον αδικήσαμε κι εμείς, που δεν του ρίξαμε ούτε ένα βλέμμα. Γι' αυτό του αφιερώνω αυτή την έκθεση...».

Ευγ. Φακίνου, *Αστραδενή* (διασκευή)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. 1. Το κείμενο είναι παρμένο από την έκθεση μιας λογοτεχνικής ηρωίδας, της Αστραδενής, που είναι ένα νεαρό κορίτσι. Στο κείμενο, αναφέρεται κυρίως σε δύο αγάλματα που είδε σ' ένα μουσείο. Γιατί, όμως, αφιερώνει την έκθεσή της στο ένα από τα δύο, τον Αριστόδικο;

Μονάδες 2,5

A.2 « Είχε ωραία... αρχαίοι πολεμιστές». Να εντοπίσετε ποιες από τις προτάσεις της παραγράφου είναι κύριες και ποιες δευτερεύουσες. Ποιες είναι περισσότερες;

Μονάδες 2,5

A. 3. Να βρείτε το συντακτικό ρόλο των υπογραμμισμένων στο κείμενο λέξεων.

Μονάδες 2,5

A.4. α. Να συμπληρώσετε τα κενά στις φράσεις τοποθετώντας το επίθετο στην κατάλληλη πτώση και τον σωστό αριθμό.

- 1) Οι αναβολές της πτήσης του ανάγκασαν τον πατέρα μου να ακυρώσει το ταξίδι του (συνεχής)
- 2) Η αίθουσα υποδοχής του αεροδρομίου ήταν γεμάτη κόσμο (διεθνής).
- 3) Κατέθεσε ένα στεφάνι στο ηρώο, ως έκφραση της ευγνωμοσύνης του (βαθεία).
- 4) Δεν αγόρασα άλλα ρούχα. Όσα έχω μου φαίνονται (επαρκές).
- 5) Υποχρεώθηκα να ρωτήσω ξανά ώστε να μου δώσει περισσότερο οδηγίες (ακριβής)

β. Μεγάλος, αρχαίος, καλός. Να σχηματίσετε από δύο σύνθετες λέξεις με κάθε επίθετο από τα παραπάνω.

Μονάδες 2,5

Β. Υπόθεσε ότι επισκέφτηκες με το σχολείο σου ένα μουσείο. Γράψε ένα γράμμα σε κάποιο φίλο σου από άλλη πόλη στο οποίο θα του μεταφέρεις τις εμπειρίες σου, σκέψεις και συναισθήματα από την επίσκεψη. (2-3 παράγραφοι)

Μονάδες 10